

Una cartografia per a les comarques

Fragment d'un mapa de Vincenzo Maria Coronelli (ss. XVII-XVIII).

La premsa local s'ha fet ressò últimament d'una notícia que em sembla mereixedora d'un petit comentari. A través d'un conveni a tres bandes -Diputació, Consells Comarcals i Institut Cartogràfic de Catalunya-, les comarques que ho desitgin podran disposar en un futur immediat d'una cartografia digitalitzada a escala 1:5.000. No conec en detall els termes del conveni i, per tant, no en puc valorar els seus aspectes positius i negatius. El fet, però, és, en si mateix, important.

Amb l'adveniment de la democràcia, aquest país -a tots els nivells de l'Administració pública (municipal, comarcal, regional, estatal)- s'adona de la ineludible necessitat d'ordenar un territori que, fins llavors, s'havia deixat a la mà de Déu. Calia recuperar el temps perdut i, a marxes forçades, amb més o menys encert, s'endeguen plans generals d'ordenació urbana, plans parcials, plans especials, plans comarcals... Tanmateix, la base cartogràfica, imprescindible per a una adequada planificació i ordenació del territori, era, amb tot, pèssima, per no dir inexistent. Llevat de les comarques barcelonines -i molt especialment de l'Àrea Metropolitana de Barcelona-, la resta del país no comptava amb una cobertura cartogràfica a gran escala, imprescindible per a un correcte coneixement i gestió del territori. Iniciatives puntuals, repartides pel país en forma de taca d'oli, permetien resoldre cartogràficament problemàtiques també puntuals. No fou fins la fundació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya quan es veieren les

primeres actuacions globals i racionals de cobertura cartogràfica del país, a unes escales adequades per a l'ordenació del territori. En aquest sentit, una de les tasques prioritàries de l'Institut Cartogràfic ha estat des dels seus inicis -molt abans, per tant, de la signatura d'aquest conveni- la cobertura total del país a escala 1:5.000, en forma d'ortofotomapa i de mapa topogràfic. Aquesta col·lecció, encara no acabada, permetrà disposar, per primera vegada, d'una cobertura global a gran escala, imprescindible per a una bona gestió.

Es bo, en definitiva, que els consells comarcals no hagin pres iniciatives aïllades en aquest sentit i que hagin iniciat la cobertura cartogràfica de les seves comarques a través de l'Institut Cartogràfic, l'únic organisme, a Catalunya, capaç de coordinar i unificar criteris en aquest camp. És important, també, que el conveni contempli la digitalització (informatització) de la informació territorial, la qual cosa permetrà poder actualitzar periòdicament els mapes resultants sense necessitat d'haver-los de confeccionar de nou. Res no hi ha tan dinàmic com el territori i, per poder prendre decisions encertades, cal que els mapes que ens el representen siguin el més reals i actuals possible.

Així, doncs, ben aviat, els consellers comarcals que ho vulguin podran disposar d'una base de dades territorial privilegiada, inimaginable fa ben pocs anys.

Disposar de la informació adequada -en aquest cas territorial- és bàsic per a tota acció de govern. Amb la informació, però, no n'hi ha prou. Cal saber-la gestionar i cal saber-ho fer des de perspectives que, inevitablement, superen l'àmbit comarcal.

Aquesta, però, és una altra història.

Mapa a escala
1:5.000
Terme de
Sant Gregori

JOAN NOGUÉ I FONT

